

Prisen maa gaa ud paa det samme. Hvis man ønsker at sætte 10 Øre eller 5 Øre for hver Portion Mad, vil det med største Lethed kunne gøres. Jeg har regnet 25 Øre, thi der var i Fjor Tale om god og kraftig Middagsmad, og jeg husker næppe fejl, naar jeg siger, at man den Gang ansløg Omkostningerne til 16 Kr. for hvert Barn. Hvis dette er rigtigt, ville Omkostningerne jo endog blive 33 Øre pr. Portion, nemlig naar der regnes med 45 Dages Skolegang. Jeg har divideret Portionernes Antal med 4, og derved fik jeg Kronerne. Men hvis man mener, at det kan gøres med 20 Øre pr. Portion, dividerer man med 5, og kan det gøres for 10 Øre pr. Portion, dividerer man med 10. Mine Tal kunne umuligt skræmme, og det har heller ikke været Hensigten med dem. Jeg har blot leveret de Tal, hvorudaf enhver kan finde, hvad han efter sit Skøn mener, at burde anslaa. Udgiften til i Henhold til det foreliggende Lovforslag. En virkelig Beregning er det, som sagt, umuligt at anstille. Jeg har kun fremført disse Antydninger om, hvad det kunde blive til i enkelte Kommuner under visse Forhold i Anledning af § 2, som skulde give Sognekommunerne en Ret, som de ikke have nu, til at bevilge saadanne Udgifter.

Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har hævdet Rigtigheden af Udtrykkene i § 1, andet Stykke, og har ment at kunne hente et Argument for denne Affattelse ud af det, jeg har anført som Kritik imod denne Affattelse, idet jeg udtalte det samme som det ærede Medlem, at det dog vil bero paa et Skøn fra Sogneraadets Side, hvem der skal deltage i den gratis Bispisning, vil jeg dertil svare, at det netop først og fremmest er en Udtalelse om, at det skulde bero paa et saadant Skøn, som jeg savner i Lovforslaget. Her staar ganske simpelt: „For saa vidt nogen af Skolens Elever gratis deltager i en saadan Bispisning“. Enhver vil indrømme, at det godt kan forstaas saaledes, at Eleven har Ret til gratis Deltagelse. Allerede en Tilføjelse om, at Sogneraadet skulde skønne om, hvorvidt Eleven havde en saadan Ret, vilde efter min Mening væsentlig forbedre Paragraffen, hvis man ikke vil gaa endnu videre og tillige angive visse Kriterier, som skulde følges ved dette Skøn af Sogneraadet over, hvorvidt gratis Bispisning skulde finde Sted eller ikke. Jeg kan ikke tro andet, end at de ærede Forslagsstillere ved at gennemlæse § 1, andet Stykke, ville komme til samme Resultat som jeg, at det paa en eller anden Maade

nærmere maa præciseres, i hvilket Omfang Retten til gratis Bispisning er til Stede, og hvem der skal afgøre, om en saadan Ret er til Stede. Dette staar der ikke noget om.

Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds til sidst udtalte, at Kommunalbestyrelserne dog skulde have Lov til at tage Bestemmelse om, hvad man skulde benytte de Penge til, man selv havde betalt — saaledes forstod jeg det ærede Medlems Udtalelse — maa jeg sige, hvad der for øvrigt allerede er blevet bemærket af det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage), at det jo ingenlunde behøver at være saaledes, at Kommunalbestyrelserne have betalt disse Penge. Det kunde meget godt være, at de, der sidde i Kommunalbestyrelsen, netop ikke havde betalt Skat til Kommunen. Det er en Mulighed, som slet ikke er udelukket. Det kunde godt hælde, at Kommunalbestyrelsen bestod af Personer, som vare meget lidt økonomisk interesserede i, hvorvidt Kommunen paa-drog sig store Udgifter eller ikke. I alt Fald er det ikke rigtigt, at de, der toge Bestemmelse om Pengene, altid blev dem, som have betalt dem. Jeg er lidt bedrøvet over, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds ikke har været tilfreds med mine Udtalelser i denne Sag, men jeg kan forsikre ham, at jeg føler lige saa varmt for de Børn, her er Tale om, som han og nogen. Jeg skal med Glæde virke med til, at der kunde komme noget ud af dette Lovforslag, som kunde blive til Fordel for disse Børn, for saa vidt man altsaa maa opgive Haabet om, at den private Velgørenhed i en Kommune eller Forældrenes egne Evner skulde være i Stand til at mætte de sultne Børn.

Oscar Hansen: Jeg vilde gerne med et Par Ord anmode den højtærede Indenrigsminister om ikke at lade det Savn af bestemte Regler i § 1, andet Stykke, som han gentagne Gange har omtalt, arbejde sig for meget ind i hans Sind, thi Bestemmelsen er i Virkeligheden vel overvejjet. Som Lovforslaget foreligger, er det et Udvalgs Arbejde, som ikke naaede at komme frem i Fjor, og jeg tror, at hvis den højtærede Minister skulde være behjælpelig med at udarbejde den Slags Regler, vilde han hurtig komme til Erkendelse af, at man her staar sig ved at lade Sogneraadene selv fastsætte disse Regler. Saadanne Regler, der skulde være gældende for alle Landets Kommuner, vilde nemlig let blive overflødige nogle Steder og trykkende andre